وږمه چې پیمانه مې انګور دی ګلاب

Ketabton.com

اجمل پاینده

لومړی شعري ټولګه

کال ۱۳۷۷

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړنې:

||||||||||||||||||||||||||||||

د ټولګې نوم : د زړه پر پاڼه مې انځور دې ګلاب

شاعر : اجمل اند

لومړی چاپ : ۱۳۷۷ هجري لمریز

کمپوز : په خپله شاعر

د لومړي چاپ تیراژ : ۵۰۰ ټوکه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ:

خپل جګړې ځپلي او ځورېدلي هېواد ګران افغانستان او ټولو هغو بې وطنه مساپرو ته، چې وطن ته د تلو هيله د زړه په وينه په خپلو زړونو کې ژوندۍ ساتي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعر يادښت

قدرمنو لوستونکيو: ستا سو په وړاندې زما دشعرونو لومړى ټولګه ده ، دا ټولګه د اوس نه اووه کاله دمخه په ډېرو ترينګلو شيبو کې چاپ شوى وه . او په کې زما ډېر هغه شعرونه دي چې ما په خپل کلې کې ليکلي دي.

هغه مهال چې موږ د ننګرهار د فرهنګي يون په نوم يو وړ بنډار درلود چې تکړه ليکوال اوشاعر استاد لاپاچا ازمون ددې فرهنګي يون مشر وو، دا د هماغه لورينه وه چې دا ټولګه يې هغه مهال چاپ کړه ،که څه هم دهغه وخت له امکاناتو سره يې چاپ بدوکۍ نه و خودوستانو يې بيا بيا د چاپې ستونزو يادونه کوله ، بل دا شعري ټولګه هغ وخت په کم شمير کې هم چاپ شوې وه نو ژر ترى تمه شوه . دا مهال چې ما د کومې نسخې په مټ دا بيا ټايپوله دهغې نسخې هم ځينې پاڼې ورکې دي.

په هر حال ، له دې امله چې دا ټولګه ماته تر خپلې بلې هرې ليکنې ګرانه ده نو د خونديتوب په موخه يې د ټول افغان ويب پاڼې ته سپارم ، هم به خوندي شي هم به يې که څوک وغواړي ولوستلى شي.

د ټول افغان د چلونکي شيرزاد کاموال ورور دې کور ودان وي چې په خپله خوارۍ يې د پښتو ژبې د چوپړ په موخه په دې وخت کې داسې ډېرې استنياوې موږ ټولو ته چمتو کړې.

خداې دې يې په ګوتو برکت کړي

په مينه

اجمل اند

۲۰۰۵ جون ٤ کابل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اند او د زړه د پاڼې انځور یې

یو سترګي اند ته چا د کلي لویه لار څارله

یو لوپټه نن په دې پورې بلې و ځنډېده

★★★★★

رینښي رینښي ټیکري نه به دې کومه پیځکه نیسي

ورواچوه لاسونه ګراني اند اوبو اخیســـــــــــــــتی

نه پوهېږم چې خبره له کومه ځایه راوخلم اوددې ټولګې په باب څنګه دزړه غوټه وسپړم ، خدای شته چې ددې ټولګې لوستو او د شاعر دومره ژر پرمختګ یې دومره هک پک کړې یم چې یوه خبره له بلې رادمخه کېږي . ددې ټولګې په لوستو کې مې مینه ،عاطفه، صمیمیت،بیوسي ،عاجزي د ښکلا په جامه کې په یو بلا انځورونو اویو عالم نوښت کې ولوستل. ددې ترڅنګ مې چې کله د شاعر پرعمر او د شاعرۍ پیل ته پام شو نو بیا به له ډېرې خوشالۍ په جامو کې نه ځایېدم او داهیلې به مې په زړه کې راوټوکیدې چې که د پوهنځي اوښوونځي دروازې مو تړلې دي ،خو دځوان ملي او اسلامي فکر زرینې پلوشې لا هم په کلیو او بانډو کې غزونې کوي چې د خپلې فرهنګي ګاندې په باب سوچ وکړي.

اوس لاهم د وطن په ګوټ ګوټ کې له ډېرو ستونزو سره سره یو شمیر غوټۍ په غوړیدو دي او داسې څه په خپلو وړمو کې رانغاړي چې د زړو په کروندو کې یې راټوکوي.

له ښه مرغه پښتو شعر په دې ورستیو دوه لسیزو کې ډېرې تاندې څانګې و غوړولې او ډېر سترې یې دمه سیورې ته کړل ، پښتو شعر له څو کلونو راهیسې اوس ددې جوګه شو چې خپل شاعرانه منزل وموميي او د لنډیو د لنډې ګنډې او انځوریزې وینا الهام واخلي . ددغو شاعرانو بهیر ورځ په ورځ په زیاتیدو دې ځکه ((ډېرې غوټۍ په غوړیدو ښکارې)) چې ددې هیلو څخه یو همدا ټولګه ده . ددې ټولګې د خیالونو شنه لمن ده ، چې د نښترو شور او د ((بزرګې څوکې)) د زرکو اتڼ د ذهن پردې په ګېډا راولي ،دا دهغو ارمانونو دنیا ده چې سپیڅلتیا ،ښکلا،انسانیت او حیا د ژوند ګاڼه بولي او د شاعر اند لوستنه او سپړنه د لوستونکي په ذهن کې بلا هیلې راټوکوي ، ځکه شاعر یې لا ډېر تاند دی او په مخکې یې لا ډېرې هېلې سترګکونه وهي ارمان فکر او انځوریز خیال یې دا په ډاګه کوي چې دې به ((که مرګي پرېښود دکابل منډه به شینه)).

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څرنګه چې نن سبا د غزل میدان ګرم دی او په ریښتیا هم غزلیزې شاعرۍ له بلا نوښتونو ډک انځورونه په خپله غیږه کې را نغښتي دي نو مخکې پرتې ټولګې هم په خپلو پاڼو کې له نویو انځورونو ډکې غزلې رانغښتي دي ، څکه ددغې ټولګې د شاعر شاعري او شاعرانه مزاج یو ډول ځانګړې مستي او رنګ لري . اند د فکرو خیال انځورګر دی . په ډېرو سادو وییناو او خوږه ژبه داسې ښکلې او رنګینې خبرې له خولې راباسي چې خپله راتلونکې د لوستونکي او اوریدونکي په ذهن کې نوره هم روښانه انځوروي . داند تخیل او خپله د اند اند دواړه په ډېره ښکلې جامه کې ځلیږي او دخپل لیک ژبې ته یې د همدې ار (اصل) له مخې د تلپاتینې هار ور په غاړه کړې دی.

چا ګوزار راوکړ د چینې اوبه یې خړې کړې

پورته لیونۍ شوه خدازده څه انتظار ونیوه

★★

ستا د سراب سراب ښکلا جهنمي دښتې ته

یو تنکۍ هیله په غیږ کې جل وهلې ورمه

په دې بیت کې څومره رنګین او ښکلې انځور په څومره ساده وییناو او روانه ژبه کې نغښتې دی ، یاد شوي دواړه بیتونه ژوندي انځورونه لري چې یو ډول ښکلا صمیمیت ،مینه او عاطفه په کې ځلیږي او یوه ډېره ښکلې تابلو جوړوي.

د اند پر تاند شاعرانه ذهن هم لکه د نورو شاعرانو د حالاتو ګرد خپور دی ، دې که هرڅومر کوښښ وکړي چې یو انځور ټول له خندا بشپړ کړي خو بیا هم پر دې نه شي بریالۍ کیدای ځکه اند د خپل چاپیریال د انځورونو مفسر او ژباړن دی ، نو دد چاپیر چل لا تر دې دمه د لمبو په سیند کې لامبي او دخپلې ګاندې په تمه د اوښکو او وییناو امیلونه پیې.

نواند څرنګه چې دیو حساس او تاند ذهن خاوند دی تر بل هر چا ځکه دی زیات کړیږي چې دده په سینه کې دعاطفې ډک یو غږ پټ دی . دده په انځوریز اند وخیال د یو لړ ډېرو ناوړو دودونو سیورې هم راخپور شوی دی دا ځکه چې اجمل په ولس کې زوکړې دی او اوس هم په خپل کلي کې اوسیږي نو تر بل هرچا زیات دې دولس ژبه ده.

که څه هم د ځاني ژوند له مخې به اجمل په ولس کې له ډېرو ستونزو سره مخ وي خو د هنري ژوند له مخې به دې لومړی شاعر وي ، چې په طبیعي ډول یو زده کړې شاعر د ولس د ارمانونو او دودونو استازي په هنري انځورونو کې ټولنې ته وړاندې کړي ځکه لا تر دې دمه د ولس د ارمانونو غوښتنو،دودونو او نادودو ژباړن یوازې ولسي شاعرو چې هر څه به یې په ښکاره ژبه په تشو موزونو خبرو کې نغښتل ، خو د اجمل د برې ټکی دادی چې دې د ولس

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

استازي د طبيعي مناظرو رنګ ، ګودرونه ، له منګيو سره په خندا خبرې ، ماښامونه ، مازيګري ، کليواله مينه، کليوالې دودېزې انګيرنې او......په ډېره ښکلې هنرې روانه ژبه او ډېرو ساده وينو کې نغاړي.

ده د يوې پيغلې د ژوند عکاسي کړې ده . دې د هغې پيغلې د ژوند ژباړن دی چې د ناوړو دودونو په جال کې ښکيل ده او په بدو کې يې د ژوند خبره کيږي ، دې د همدې پيغلې اوښکې کله ناکله د خپل ټاټوبي سره پرتله کوي او دهغې معصوميت او سپيڅلې ځيره انځوروي.

اند پر دې پوی دی چې د نرۍ د زياترو شهکارونو سوژې له ولسه اخيستل شوې دي ، نو خدای دې دده تاند ذهن ته برې ورکړي چې دې هم له ولسه ډېر څه رابرسېره کړي ځکه دې تيار د شهکارونو د سوژو په غېږه کې ژوند تيروي ، نو همدې ار ته يې بايد د فکر او خيال نيلي غزېدلی وي او د مرغلرو له اباسينه تش را ونه وځي.

زه خو وايم چې اجمل ځنګه له شاعرانو سره په يو لنډ بيلتون کې دومره ژر داسې څه راوښکل چې د خپلې روښانې ګاندې زيرې يې په نورو وکړ نو دا جوتوي چې د وطن غرونه، سندونه او شنه غېږه بې هيڅه نه دي.

اجمل د يو ښه حساس ذهن او لوړ احساس خاوند دی د هغه په زړه کې د عاطفي چينې خوټيږي نو ځکه خو د مينې غيږ ته په اهنګين غږ کې د جنګ له غېږې پنا وړي او په يو ډول ځانګړې اند په ډېره روانه اوښکلې ژبه يې پيلوي

غېږ له دې بيا ځولۍ ځولۍ د رباب ترنګه راغلم

لکه افغان زلمي همدا ساعت له جنګه راغلــــــــم

تر پايه

او کله چې بيا د رباب غېږې له راشي او د مېنې په نغمو پيل وکړي نو د کلي په ښکاري هم دا غږ کوي

لينده مه کشکوه سترګې دې رندې شه!

دا د کور کلي کوتره د ښکار نه ده

خو بيا هم اجمل چې هر څومره ولټوو د کلي له انځورونو ډېر بلې خوا ته نه ځي او د خپل برې ټکی په دی کې نغاړي چې د خپلو زده کړو اغېز او ولسي ژوند يې سره ګډ کړي او د دواړونه يې طبيعي انځورونه د ذهن په تانده او حساسه پرده کښلي دي او په ډېره ښکلې، ساده او روانه ژبه کې يې د ا طبيعي انځورونه دا سې په اهنګين غږ له خولې راوځي:

خلکو ويل د اموخته کوترو ښکار ګنا ده

خو چا زموږ د بغدادي کوتر وبال واخيسته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا پیغله مې په شونډو هسې نه ژړېږي

وچو پاړو یې د ټوپک په زور دستمال واخیسته

★★★

د ټوپک ډزې د چاساندو غېږ کې ونیولې

له پورې کلي ورا رانغله ډولۍ و ځنډېده

سرې یې د اوښ د غاړې زنګ کړشه کې کړنګ و نه کړ

ښایي رانغله په ایلبند کې کوچۍ وځنډېده

★★★

د خندا ځل مې پاڼې پاڼې شي په وینو شونډو

لکه تنکي کوکنار ګلونو کې ږلۍ ووهي

مه شلوه مراندې مې د زړه د خیمې یه جانانه!

نه چې ډېوه مې د ارمان د غم سیلۍ ووهي

شپونکی شهید دی ،توله ماته، نغمواور اخیستی

د رغو زرکو ته به څوک خوږه شپیلۍ ووهي

★★★

اوس هم شمله د هندوکش هماسې دنګه ښکاري

خو پښتنه کېږدۍ یې غېږ کې ړنګه بنګه ښکاري

د چا غرور چې تاویزو او کوډونه ماتوه

هغه د شل منګیو میره اوس ملنګه ښکاري

خړه شمله د سور سالو تر څنګه وبرېښیده

وایه اجمله چې اوس زیړ مازیګر څنګه ښکاري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

★★★

نن د کوم ښکلي ګلالي زلمي د مرګ په پور کې

یو ګلالۍ پیغله زموږ له کلي بدو کې وړي

خدایه له هسکه زموږ برخه شول د جبر کاڼي

لکه ږلۍ رانه تنکي غنم په وړو کې وړي

د اجمل د همدغو بیتونو ښکلي انځورونه سړی کلیو او بانډو ته بیايي ، له همدې بیتونو دا څرګندیږي چې د هغه انځوریزه وینا ورځ په ورځ په پخیدو ده او د نوښت پړاوونه وهي.

یو بل د نوښت ټکی چې دده په غزلونو کې تر سترګو کیږي ، هغه دادی چې دده د غزلو په تنسته کې د بیتونو یو ډول تسلسل او هماهنګي پرته ده هره غزل یې په ډیره طبیعي بڼه پیل او پای ته رسیږي ، هیڅ ډول تکلف او تصنع په کې نه ښکاري ، د غزلونو په لنډوالي او اوږدوالي پسې نه دی ګرځیدلای ، په هر ځای کې یې چې د زړه موزون غږ د خیال او فکر له زوره لویدلی دی او د خپل ذهن انځورونه یې کښلي دي نو بیا یې په دې پسې سر نه دی خوږ کړی چې غزل یې ولې له پنځو بیتونو کم شو ؟ یا ولې اوږد نه شو ؟ بلکې له خومروالي نه یې څرنګوالي ته ډېر پام کړی دی یاني د دودیز تعریف ښکار شوی نه دی ، یوازې په همدې رمز یې ذهن او زړه پوه دی چې شعر د فکروخیال یو اهنګین عاطفي ترون دی اوبس:

غیږ له دې بیا ځولۍ ځولۍ د رباب ترنګه راغلم

لکه افغان زلمې همدا ساعت له جنګه راغلـــــــم

تر پایه

خور مې که سینه باندې نیازبین مې کړه

ستا د دنګې غاړې لونګین مې کــــــــړه

تر پایه

د خندا پیغله مې له شونډو رنګه بنګه پریوځي

لکه چې زرکه تکه سره د باز له چنګه پریوزي

تر پایه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یاپه دې مطلع پیل شوی غزل:

کېږه ترې د ډېرو ښکلو لاړه شه

شاړه شه دا پورې کوڅه شاړه شه

تر پایه

د اجمل اند په غزلیزه انځوریزه شاعرۍ کې یو ډول لطف ، نزاکت او ظرافت ځپې وهي یو ډول ارمان په کې تر سترګو کېږي او کله ناکله دوه داسې انځورونه مخامخ کړي چې په لومړي انځور کې د عاطفي او معصومیت رنګ ځاي، خو په دویم انځور کې بیا داسې تنده انځوروي چې د هغه لپاره بیا یوازې همدا د معصومیت او عاطفي رنګ ژوند ګرځي . په ډېرو شعرونو کې یې دا تر سترګو کېږي چې شاعر خپلې اوښکې تویوي او بیا په هغې د مېنې فصل ټوکوي . اند کمال کوي په اوښکو کې د یو چا ژوند ویني او د هغه په انځور کې د سپیرو شونډو پترې لمبوي نو ځکه خو د دعا په لپه کې د اغوښتنه او زارۍ کوي:

په اننګو دې اوښکې خدای لپاره مه وچوه

یو لیونی پرې د سپیرو شونډو پترې لمبوي

ددې ټولو خبرو پایله له دې اخلو چې د اجمل په تاند او حساس شاعرانه ذهن د سپین غر د ((بزرګې ځوکې)) د نښترو نڅا او د مرغانو د رنګینو غږونو سیورۍ ان له کوچنیوالي خپور دی او اوس هم په دې رنګینیو کې لامبي نو دده شاعرانه مزاج به ځنګه ځپې نه وهي او دده د ذهن له ډکه جامه به دا خواږه نه راڅاځي:

جوړ د نښترو په تالا ځوانۍ یې اوښکې توی کړې

چې د بزرګې ځوکې سر کې سپوږمۍ و ځنډیده

طبیعي او اره خبره ده چې دی به شاعر کیده او شاعرانه مزاج به یې هم په غزل کې غزونې کولې ځکه د داسې شنو درو او غرنیو سیمو پر ذهنونو خدای پاک د شعر په دونیا کې د غزل مستي لوروي.

نو پر ده هم د خپل ټاټوبي اغېز پرېوتي او دغزل رنګین هار یې وریه غاړه کړې دي.

زه خپلې خبرې را لنډوم او دده شاعرانه مزاج ته مبارکي وایم ، که څه هم چې دده شعرونه به نیمګړتیا هم ولري او هره وینا له نیګرتیا خالي نه وي ، خو ما دده د تاند شاعرانه او ځاني ژوند له یونه دا پایله واخیسته چې دده په دغه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاند ګام او یون کې د پرمختګ څپې ډېرې نغښتې دي او پر نیمګرتیاوو یې سیورې هم دروند دی نو ځکه د هغو راسپړنه اویادونه راته بې ضرورته وبرېښېده . نو په تلو تلو کې یو وار بیا ده ته ددې ټولګې د خپراوي له امله مبارکي وایم او د خدای له لوی درباره له تاسې درنو لوستونکیو سره یو ځای ده ته د یو اوږد عمر او شاعرانه ژوند غوښتنه کوم دده د شاعرانه ژوند لپاره دا دعا کوو چې:

خدایه! ګورګورې تورې مه کړې

جینکۍ سرې شونډې ورورې تورې راوړینه

امــــــــــــــین

لال پـــــــا چــــــا ازمون

جلال کوټ ، شامـــــــــــــــــــردان مینه

۱۳۷۷ لمریز د سلواغې ۱۵ مه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نم

نم د ګرېوان کلي کې بيا واړول

د غم کاروان کلي کې بيا واړول

بيا ناوکۍ په سرو ډوليو غواړي

ښامار دې وران کلي کې بيا واړول

بيا د سرو ګلو جنازې ووتې

د اور توپان کلي کې بيا واړول

زړه به مې بيا بڼو کې زوړند ګرځي

ظالم جانان کلي کې بيا واړول

بيا په کې توره بلا کوکې وهي

شپو دارمان کلي کې بيا واړول

۱۳۷٤ ل

ژبه

چې مې سندرې ترېې ترېې وي تل پرخه غواړي

ما ياده کړې ده اشنا له سره غاټوله ژبه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه بلبل د ښکلي ګل ښایست ټپه ټپه کړ

ما غزل نه کړه ستا ښکلا په دغه ټوله ژبه

که پښتنې سندرې وایي د زلمو دېره کې

جانانه ! واخله له رباب او درانه ډوله ژبه

چې مې لاسونو زړه او سترګو کې لنډۍ ټوکیږي

 څنګه به اخلي څوک له ما نه سندربوله ژبـــــــــــــه

وایم چې داسې تنده ماته کړمه ستا په شونډو

لکه د میو تږی تاوو کړي له کنډوله ژبه

غاټول

ستا حسن ته د خیال په منارو پورته کیدم

لمبو ته د سپرلي په تنابو پورته کیدم

خندل مې پام مې نه و خپل د څو شیبو ژوندون ته

غاټول غوندې له خاورو په ورو ورو پورته کیدم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوم وم چې ښکلا او د سوز ساز مې پېژانده

سهار به د بلبل په ترانو پورته کيدم

رنگونه ،بهارونه ، الفتونه راکې نغښتي

يو خال وم د ښايست په اننگو پورته کيدم

هغه ناز مې اوس چيرته چې مې لمر نه ځان ساته

ليدم خو دې اشنا چې په لمبو پورته کيدم

له ډېرو به ددې ستي گوگل پوښتنه وکړم

دعا کوه اجمله که په پښو پورته کيدم

اتڼ

رود چې د سپين غره په گريوانه کې اتڼ واچوه

زرکو له مستۍ په تور راغه کې اتڼ واچوه

سوز و د شپيلۍ څه د ښکاري د ټوپک غږ نه وو

شپون و چې هو سيو ورته غره کې اتڼ واچوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي رانه وژني موږ يوازې ورته وير کوو

خود مو قاتلانو دکور وره کې اتڼ واچوه

زه به ورته مستې غرنۍ ټپې شروع کړمه

بیا که تنکو ژړو په واده کې اتڼ واچوه

توره کور کې وه خو کباړیانو را نه یوړله

غلو راته دننه په کاله کې اتڼ واچوه

تږی شوم خومارشوم ګراني څه شوي مازيګر شولو

ستا رندو یادونو مې په زړه کې اتڼ وا چوه

۱۵/۲۰/۱۳۷۷ رودات ننګرهار

لونګین

خور مې که سینه باندې نیازبین مې کړه

ستا د دنګې غاړې لونګین مې کړه

خيال یمه په تورو کې مې ونغاړه

خوږ مې که، غزل یمه، رنګین مې کړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غېږ کې مې ځای درکړ، گنا گار شومه

لوټ مې که، کابل مې که، ناورین مې کړه

نن مې په خوږو کتلو ولمانځه

شک یمه، گومان یمه، یقین مې کړه

خود به یې دیوانو سره گالمه

تا ویل ښاپېرۍ د چین ماچین مې کړه

ومې خندوه د سرو لمبو منځ کې

پورته مې کړه خال د ورین جبین مې کړه

لال یم خو دوخت گردو وهلي یم

ومې مښه ،توریمه تک سپین مې کړه

ماته سپپارې د مینې ولوله

راشه د سپیڅلي عشق په دین مې کړه

کېږده ما د زړه په پرهرونو کې

ځانگه مې کړه ، گل مې کړه، را شین مې کړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاند مې کړه اشنا د ژوند چینه یمه

شور مې که څپې د اباسین مې کړه

۱۱/۱/۱۳۷۷ جلال کوټ

غر

ما پورې منګۍ چې د دلبر په ولو وخاندې

ټولې جینکۍ بیا د ګودر په ولو وخاندې

خدای خبر چې ولې ستا تصویر مې مخکې مخکې شي

کله چې سپوږمۍ د پورې غر په ولو وخاندې

د غزل لړ

څو که ورته لېږه د زارو مې بار بار ونیوه

بیا هم پښتنه ښکلې خپل کړې انکار ونیوه

ګوره که د سرو شونډو کنډول باندې یې ماته کړم

سر په سر روژه ما بې ګنا، ګناګار ونیوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا ګوزار راوکړ د چينې اوبه يې خړې کړې

پورته ليونۍ شوه خدازده څه انتظار ونيوه

روح به مې په تپه تياره ګور کې ورته و ناځي

لپه د د عا که مې اشنا په مزار ونېوه

نن مې شنه خالونه د غزل په لړ کې وپېيل

جوړ مې ترې امېل کړ پسرلي ته مې لار ونيوه

انده ! بيا دې کوم ښکلي د زړه تارونه وچيړل

بيا چې دې د سوز نغمه د روح په سيتار ونېوه

١٣٧٦/ ٤/٤ ننګرهار

سيند

دښکلو وينو کې حالات مازيګري لمبوي

چې لا تر څو به مو په اور کې پسرلي لمبوي

لا يې په برخه په کلو کلو ژړا پرته ده

د اوښکو سيند کې به جانانه زندګي لمبوي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلي کې هسې هم له څېرمې ګناهنګار اوسيږي

پرېږده زاهده چې په ميو کې ځواني لمبوي

ګودره ! بخت ته دې زما په دوه لاسي سلام دی

د کلي ټول ښکلي دې غېږه کې منګي لمبوي

په اننګو دې اوښکې خدای لپاره مه وچوه

يو ليونۍ پرې د سپيرو شونډو پترې لمبوي

۲۷/۱۲/۱۳۷٦ جلال اباد

تور

ستا به هغه شپې يادېږي کنه؟

چې زما ورو ګنا هنګارو سترګو

ستا اننګو کې د رنګونو د کاروان سر لښکر

چې د ښکلا په نيلي سپور او بې پروا ځغليده

په سترګو واوهه نظره يې که

لکه د مړاوي ګلاب ورژيده

او له اسه لاندې پرېووت

هغه مهال زما په ورو سترګو

ستا د ښايست د مړيني تور پورې شه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

★★★

خو اوس حيران يم دې ته

چې د فطرت د محکمې قضاوت

د پښتني وطن د مينې واکمن

د عشق د کلي د جرګو سپين ږيري

زما د معصوم او بې ګنا زړګوټي

د ځوانو هيلو ها بې وزله پېغله

د يو تنکي ارمان سپېڅلې غوټۍ

ستا ددې مړاوو اننګو وارث ته

بدو کې ولې سپاري ؟

په دې د څه شي تور دی !؟

غرڅه

د خندا پېغله مې له شونډو ړنګه بنګه پرېوځي

لکه چې زرکه تکه سره د باز له چنګه پرېوځي

لا خو د ژوند سندرې ليکو د لمبو په پاڼو

نو له سرونو به مو هسکې شملې څنګه پرېوځي

زما غرور به يې په سترګو ګې نېزې ښخوي

که مې تنه ټپي ټپي شي له غورځنګه پرېوځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د هيلو دنگ نښتر چې پرې له بيخه باسي

متې يې پرې شه چې له دې تبرو کلنگه پرېوځي

ښکاري ! لينده دې پسې ښکته پورته مه ځغلوه

ماشوم غرڅه دی هسې نه چې له گړنگه پرېوځي

پښتنې سترگې يې سوال وي رانه ډېر څه پوښتي

د خيال په غېږ کې مې بې کوره يو ملنگه پرېوځي

د رود له ژبې غرنۍ سندرې څنگه اخلي؟

که د حجرو رباب مو مات شي له ترنگه پرېوځي

ډېر شازلمي به يې تر ملا کړي د افغان په نامه

د خوشال توره خو خدای مه کړه چې له شرنگه پريوځي

۱/۲/۱۳۳۷۷ جلال اباد

ښښنه

خوږمنو تپې زړونو ته يې غلې غلې وايه

هلمنده ! له خپل شوره ورته جوړ د عشق غزل کړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښښنه ځيني وغواړه د شنو خالونو غله

شينکي شينکي صبرونه د (بزرګې څوکې) ښکل کړه

کېږدۍ

چې د ښکاري د ټوپک خوله کې ګولۍ و ځنډېده

ايله مو اوس په شنډي توت کې مرغۍ و ځنډېده

د چا فقير دعـــــــــــــــــا مو کلي ته قبوله شوله

سرې غنم ورو کې بـــــــــــاران و ، ږلۍ و ځنډېده

لا دي د خال د دعوه ګيرو کـــــــــډي نه دي تللي

خود مي په غاړه کې ټوپک ګردنۍ و ځنـــــــډيده

جوړ د نښترو په تالا ځوانۍ يې اوښکې توی کړې

چې د (بزرګې څوکې) سر کې سپوږمۍ و ځنډېده

د ټوپک ډزې د چا ساندو غبرګ کې ونيولې

له پورې کلي ورا رانغله ډولۍ و ځنډېده

دا ستا د زنې د شينکي خال شنې ورشو ته اشنا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په سترګو کې د اوښکو کیږدی و ځنډېده

سږ یې د اوښ د غاړې زنګ کوځه کې کړنګ و نه کړ
ښايي رانغله په ايلبند کې کوچۍ وځنډېده

يو ستړي اند ته چا د کلي لویه لار ځارله
يو لوپټه نن په دې پورې بلې و ځنډېده
۱۱/۹/۱۳۷۷ خوګیاڼي

غېږه

کله ترې د ډېرو ښکلو لاره شه
شاره شه، دا پورې کوځه شاره شه

ای برچې خوړلیه د غاټول ګله!
ته د چا تنکي د مرګي ژباړه شه

ما غوندې زړه ستړي ته چې غېږه شي
زه د سیند څپه ته د سیند غاړه شه

څوک مې چې د ژوند سترګو کې اور کړي
ډوب مې په سیلاب د اوښکو واړه شه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژی

تنکي یتیم په تنکۍ ملا د ژوند وری پورته کړ

که کوچانۍ پېغلې په دواړو اوږو ژی پورته کړ

ها چې د درې منگیو بوج لاندې به نه کږېده

نن یې په څومره ناتوانۍ ها وړ منگی پورته کړ

گونگی

ټکه پرېوتې په ژوندون ټول کارو بار گونگی دی

کلی مو گونگ شو ، غر مو غلی دی او ښار گونگی دی

چې منصوري عشق یې د حق په نارو ولمانځلو

دا نو بیا چا ویل چې رسۍ گونگه ده ، دار گونگی دی

د چا مین سوې ټپې ورسره غبرگې نه شوې

زموږ حجره کې له مودو مودو سیتار گونگی دی

چې د چا سترگو ته په سترگو کې خبرې کوي

یا خو مئین دی یا خو خامخا اوښیار گونگی دی

د میرو ترږی د توتیانو سیل پرې نه کوزیږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلي رود له شوره ولوېده چینار ګونګی دی

اوښکې به اوښکو ته د کوم یرغل کیسه تېره کړي
زما ژبه پرې ده د توتي په شانې یار ګونګی دی

٤/٨/١٣٧٧ خوګیانی ، توتو

توتي

کاش چې زه هم د میرو ترې توتي وی
ستا وره خوله چې د لوړ کمر چینه شوه

چې د مینې پیغمبر مې په کې ځا ی کړ
د زړګي ښار مې یثرب وو مدینه شوه

هره دښته کربلا سیند مو فرات شو
هره پېغله د وطن مو سکینه شوه

خوار نظر مې ترې ترې پسې ګرځي
چې ترې ورکه سته د سترګو ایینه شوه

زانې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا يې کتاره سره خپل راتګ ترلې ورته

کلونه تير شول ليونۍ وايي چې زانې راځي

د کوم ارمان سپيځلي روح ته ترې ډالۍ جوړوي

د چا له شونډو ژړغونې دعاګانې راځي

کلال

نور نو د چا زړه کې کرښې نه باسي

ستا د زنې خال له زوره ولويده

څه به د اوږدې غړۍ منګي جوړ کړي

لاړه مست کلال له زوره ولويده

ستا زړه خو د غوښې دي ظالمه نه!

خير دی که وبال له زوره ولويده

مـــــــــــزل

دا بيا مې ارادو لاس د ختټک نيولی دی

د نوي وخت مغل ته يې اټک نيولی دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروان به مې د هیلو ستا د زړه کابل ته رسي

رقیب که څو په لویه لار پاټک نیولی دی

افغان ، افغان همته وارخطا چې ګوره نه شي

اوس یون مې د بري په لار چټک نېولی دی

۱۳۷٤

یـــــــــــاد

د خیال رمه مې بیا د کوم حسن په کښت ګډه ده

د اوښکو ځپر کې مې غلی د روح شپون ویده دی

دلیـــــــــــلی یاده ! په تپې سینه یې ورو وریږه

د بې وسۍ په سپېره دښته کې مجنون و یده دی

د خیبر خاورې ! پښتنې غزلې و ټوکوه

ستا په سینه کې د حمزه په شان پښتون ویده دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غنم رنګه

ورسره زړه مې کړه واخيستـــــــــــله

چې ښکلي ښکلي مې له څنګه ولاړل

د قحطۍ کاله اوس دې ســـم وخوړو

چې غنـــــــــم کم شول غنمرنګه و لاړل

پـــــــرخه

نه څم خو خندا د مست ګودر مې وړي

غېږه کې مې واخلي مازيګر مې وړي

پرخه يم غاټوله! ستا په سيمـــــــــه يم

ومې نغاړه پټه مې کړه لمـــر مې وړي

وامې خله ما ټول سترګو ته پورته کړه

تاو رانه لاسونه کــــــــړه لښکر مې وړي

ښاخ ددنګ نښتر سيلاب اخيستی يم

څګ سره مې غاړه کړي په سر مې وړي

لوپټه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوپټه چې دې ټپه دسهـــــــــــار نه ده

جنډه کړې دې زما په مـــــــــزار نه ده

لا ژوندی یم لا زخمي سندري وایم

لا ټپي ټپي ځواني مې په دار نه ده

په وږه خوله غرونه غرونه وعدې مه ږده

ستا ماشومه شان وعده د اتبار نه ده

لینده مه کشکوه! سترګې دې ړندې شه

دا دکورکلي کوتره د ښکار نه ده

زما زده یې د کیمیا بوټې انځور دی

خو دا خاوره لا زما په اختیار نه ده

چې تر لسو منګو دروند ژۍ پر اوږو وړې

ده د دنګو غرونو پیغله د ښار نه ده

۱۳۷۵ لمریز ، کوزبیار خوګیاڼي

نظر

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره کوځه کې ببر سر ولاړ دی

لیونی بیا د یار په در ولاړ دی

ستا پرنګي او یرغلګر نظرته

پښتون زړګی لکه خیبر ولاړ دی

منګی راواخله لا نا وخته نه دی

لا خو د غرو په څوکو لمر ولاړ دی

ماته خو اوس هم لا ګلبن ښکاریږي

لاخو د وران وطن کنډر ولاړ دی

د اورنیو توپانونو وړاندې

ستي کابل مې لکه غر ولاړ دی

کمین

راپریوځه ماهیپره د کابل سیند کې ځان ګډ کړه

خوشال شه په اټک کې مغل خیلو ته کمین شه

یا ښکلی شه په خپله یا په ښکلو کې ځان ورک کړه

زما که منې راشه د سپیڅلي عشق په دین شه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يه ژونده ! په زرکينو نرګسي ليمو مې کر کړې

ته ګل شه څانګه، څانګه او په سترګو کې يې شين شه

غېږه

په غېږ کې د توپان يم چې مې کوم لورې ته وړي

دوخت يو خوار انسان يم چې مې کوم لورې ته وړي

زما د ژوند کيسې ته د پايلې ټکی مه ږده

تراوسه خو روان يم چې مې کوم لوري ته وړي

سراب

ترېې کوتره د اجل په سراب واوښتـــــــــــــــــــــــــــــــله

که پښتنه پيغله مو بيا پا په پنجاب واوښتله

بيا به نو لولم ستا د مستو مستو سترګو غزل

که دغه پاڼه مې د ژوند د کتاب واوښتـــــــــــــــــله

معصومو هيلو مې چې ستا غېږې له دروړه پنا

لکه رمه له شپون نه تله په قصاب واوښتله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زکات د مینې نور په تا هم غنم رنګه اوړي

ښکلا خو ستا هم له ټاکلي نصاب واوښتله

تاوه یې نه کړه په سینه کې لمر ترې ولوټله

د پرخې پړه نو خامخا پر ګلاب واوښتله

مینې سندره کړه اجمله ! ساز کې ونغښتله

درخو نغمه شوه د ادم په رباب واوښــــــتله

۲۱/۱۲/۱۳۷٦ جلال اباد

اوښکه

زوړند چې په پوزه کې نتکۍ ساتي

داسي به په شونډو کې سلګۍ ساتي

ژوند غواړي ((پرهره !)) الوته غواړي

څو به په سندرو کې هیلۍ ساتي

دا غرونه کمرې هم نغمې غواړي

شپون چې شوي نو څنګ کې به شپیلۍ ساتي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکه ده ، په پیڅکه کې یې ونغاړه

دا به زما تا سره ډالۍ ساتي

انده ! که په دې کلي کې شپې غواړې

تل به د ارمان ژبه ګونګۍ ساتي

۳۱۷۷ دزمري دویمه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښار

لمبې شوې بلې د ګوګل په ښار کې

چې خال يې ورک شو د وربل په ښار کې

څه ليونی يم چې د مينې په نوم

مرګ پسې ګرځم د اجل په ښار کې

منې! دا ستا په دې بدنامه نامه

پټ پټ تاوېږم لکه غل په ښارکې

ولاړ حيران په څلور لارې د ژوند

لکه چې ورک کړې څوک منزل په ښار کې

داسې لوګې مې له ارمانه خيژي

لکه چې دود شي د کابل په ښار کې

۱۳۷۵ د ورې دولسمه

تصوير

يو تصوير مې جوړولو ورته ناست وم

د چا ياد مې خندولو ورته ناست وم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو یادگار ستا د نادودو مې جانانه!

په دې مات زړګي تراشلو ورته ناست وم

وریځ

لکه چې وريځو پورې غر ونيوه

داسې مې ستا غمو ځيګر ونيوه

چې مو کېسې دېرو حجرو کې وشوې

جانانه اوس نو مينې سر ونيوه

لیونی

څو به د شپو په تنابو کې زانګې

ژوند تر څو به په تيارو کې زانګې

حسنه! منم خپله مغروره نه يې

خو کبرجنو اننګو کې زانګې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساسه! خود پرې لولپه شوې وسوې

لکه لوګې تل په لمبو کې زانګې

زړګیه! دې کې ګنا ماته څه ده

ته یې په خپله په بڼو کې زانګې

اجمله خود دې لیونۍ بولې اوس

پر لار روان د خیال ټالو کې زانګې

۱۳۷۵ د غوایه اتمه

خـــــــــــوب

راته یې ښکلې یادول ، یادول

یولیونې غزل ته خوب نه ورته

بیګا یې ټوله شپه سندرې ویلې

خدازده په څه بلبل ته خوب نه ورته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوکـــــــــــــــــه

ها لوی غل د نښترو مې په شوکه کې نیولی

ښکاره مې د((بزرګې ځوکې)) څوکه کې نیولی

د سپین کاغذ په پاڼو قلم سرې کرښې راکاږي

د چا د وینو ځاځکې یې په نوکه کې نیولی

مساپره

نه ځم خو اشنا د چا خاطر ته ځم

پیر له د سندرو خړ خیبر ته ځم

شم چې د صبرونو په نځا کې ورک

خیال د کوم شاعر یم پورې غر ته ځم

وریت چې په انګار شوم ، شین منګی شومه

غېږ کې د ماشوم په شان ګودر ته ځم

غاړه را غاټوله مساپره یم

پرخه یم سهار چې شي نو لمر ته ځم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلۍ

ځنګه وزر به پر هغې فضا هیلۍ ووهي

چیرې چې ښکلې د کابل د مرګ سلګۍ ووهي

ستا کو چاني یادونو خدازده کېه چیرته وړي

کله به بیا زما د زړه دشت کې کیږدۍ ووهي

شپونکی شهید دی ، توله ماته، نغمو ار اخیستی

د رغو زرکو ته به څوک خوږه شپیلۍ ووهي

د خندا ځل مې پانې پانې شي په وینو شونډېو

لکه تنکي کوکنار ګلونو کې ږلۍ ووهي

د خیال ورشو کې مې نن بیا څرې د ښکلو رمې

زما زړګی شي چات شپول چاته کېږدۍ ووهي

که مېوندې ارادې بیا زلمو کې و غزېدې

نو د غیرت چېغې به ډېرې ملالۍ ووهي

مه شلوه مراندې مې د زړه د خیمې یه جانانه!!!

نه چې ډېوه مې د ارمان د غم سیلۍ ووهي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷٦ کب ٤

باور

یارانو ځومره مو دا خپل زړګوټی سپین ساتلی

چې مو د وخت په داړه مارو هم یقین ساتلی

خدایه توبه چې نن هغه ستا د کعبې قسم خور

په جار نارې کړې راته وایې چې ما دین ساتلی

خیر دی که تور ګرد د بارودو دې پر مخ ورک کړی

مورې تصور کې خو تل خال ستا په جبین ساتلی

سپرلیه ستا او ستا د رنګو احسان په څه ومنو

چې چاپیریال مو خپل په وینو تل رنګین ساتلی

د وخت نادودو که هر څو را ته تراشلی زړګی

مونږه بیا هم دا خپل تراشلی زړه سنګین ساتلی

ترخو حالاتو که ښکلا له ټول مالت نه وړې

خو ما په زړه کې د ارمان کورګی حسین ساتلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷۵ مرغومی ۸

غرنـــــــــی

په کې د مستې غرنۍ مينې کيسه پرېوته

د ډېرليک غوندې مې سترګو کې پخه پرېوته

ښکاري! همداسې د هوس له هسکه لاندې پرېوځې

لکه له غره نه چې هوسۍ ټپې سينه پرېوته

د کوم تيمور د کوم چنګيز وحشي لښکر پرې تېر شه

کنډر کنډر مې د ټپي زړه غلغله پرېوته

لکه شمشاد، لکه تورغر، لکه بزرګه څوکه

زما له هسکې کوپړۍ څه هسکه شمله پرېوته

لکه ارمان ، لکه لمبه ، لکه د هيلو غوټۍ

د باز له سرې پنجې چې زرګه تکه سره پرېوته

لکه ټپه ، لکه سندره، لکه غږ د شپيلۍ

راته په خوله د چا غزل غزل نامه پرېوته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیڅکه

ما خو مې تنکۍ مینه د سوال پیڅکه کې غوټه کړه

ستا ښکلا مې ټوله د وبال پیڅکه کې غوټه کړه

نور به زوروره ! ستا د زړه تناکې ماتې وي

اوس چې مې خندا د ویر د تال پیڅکه کې غوټه کړه

دا چې د ماشوم ذهن په غېږ کې مې لمبې شیندي

دا سپرغۍ خو تا زما د خیال پیڅکه کې غوټه کړه

هلته چې قاضي د قسمت ویش د نصیبو کاوه

خدازده زموږ سوله یې د کوم کال پیڅکه کې غوټه کړه

هلته دې زما په ژوندون نوم د انتظار کېښود

دا راته وعده چې د وصال پیڅکه کې غوټه کړه

خپله مې جانانه توروشپو کې د ژوند واړول

ماچې زندګي ستا د تور خال پیڅکه کې غوټه کړه

۱۳۷٦ /۱۰/ ۱۲ خوګیاني کوزبیار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ملنګ جان سپیځلې ارواه ته:

وخته! مین دې د ښکلا وژلی

تا د پښتو د بڼ بورا وژلی

د چا خندا چې ټول مالت ښوراوه

یو لیونی دې بې ګنا وژلی

چې سپیده داغ کې یې سندرې ویلې

هغه بلبل مرګیه تا وژلی

زما د ډېر عمر بدل دی ورته

دې وخت یو ښکلی ډېر پخوا وژلی

هغه همدې کوځو کې خیر ټولاوه

همدې کوځو هغه ګدا وژلی

اوښتې ډېرې سپیرې سترګې ورته

په ورو سترګو دې دنیا وژلی

ملنګه تا چې له سندرو بس کړل

سوز د چاربیتې خدازده چا وژلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه

چا زورورو مو کلک ایښي دي په زړه لاسونه

داسې چې غورزوو هر خوا ساړه ساړه لاسونه

پښتون احساس مې رانه چا هم په زور وا نه خیسته

ربه ! که بند په بند مې پرې شول پښتانه لاسونه

زموږ له شونډو به د ژوند سندرې څنګه اخلې

جانانه !چا ایښي بلبلو ته په خوله لاسونه

افغان ماشوم شوم یاره ستا غني غني سترګو ته

ورته اوږده مې کړل د سوال واړه واړه لاسونه

ښايي له ژوند سره د مینه نوره پاتې نه وه

اجمله داسې چې د ښکلو پسې وړه لاسونه

۱/۲/۱۳٦۷ خوګیانې – کوزبیار

مات منګی

خانده راخانده زنـــــــــــدګي تیروه

خیر دی اشنا پر ځان سختي تیروه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته اوس څوک د چا په وير کې ژاړي

هر څه دې غلي په زړګـــــــــــــــــــي تيروه

چې دې نادودې ليــــــــــدې خانده ورته

عمر په شان د ليـــــــــــــــــــوني تيروه

د درديدلي ژوند په دې پړاو کې

راسره خير دی بې وسې تيروه

بلبله ژاړه د ګل وچ ډنډر ته

ورته کيسه د ورک سپرلي تيروه

کله راځه د نازولي ياده!

را ته تش لاس خو په تندي تيروه

اجمله ولاړ شه هغه وران ګودر ته

شپې په مزار د مات منګي تيروه

ميوند

غېږ له دې بيا ځولی ، ځولی د رباب ترنګه راغلم

لکه افغان زلمی همدا ساعت له جنګه راغلم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولې خولې ستومانه روح مې په ټپو دمه کړه

پردي مزدور غوندې له بیل او له کلنګه راغلم

خور ریګستان شه سترړی ، سترړی مې په غېږ کې واخله

د هریرود غوندې ستومان له یکاولنګه راغلم

ویده کبان مې د سندرو په ټال وزنګول

د سیند څپه شوم د غره غېږ ته ړنګه بنګه راغلم

د چا ملالې د تنکي ارمان سندره شومه

میوندې غږ ووم د رڼو تورو له شرنګه راغلم

لمبې

موږ چې د ښکلو کاڼو زړو کې زندګي تیروو

څه په هنر یې په لیمو کې زندګي تیروو

تنها حالات مو د سرو شونډو نه خندا شوکوي

کنه د حسن په ورشو کې زندګي تیروو

لکه د خال به رنګونه څنګه نه توریږي

چې په لمبو د اننګو کې زندګي تیروو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې حالات ښه شوه بیا د سپینې خولې غوښتنه کوه

اوس خو د وینو غرغنډو کې زندګي تیروو

ته جوړ د سترګو د خندا په انجام نه پوهېږې؟

اخر مالت د پښتنو کې زندګي تیروو

٦، لړم ، ١٣٧٦ خوګیا نۍ

ماښام

که د تیارو زیرې ماښام راکوي

راته شفق د میو جام راکوي

په خونړې ګودر ټوټې د منګې

د لیونۍ د مرګ پیغام راکوي

لا خو مې راز د مینې پټ ساتلی

دوې نو په څه نوم د بدنام راکوي

سره له عقله مې صحرا ته بیایي

مینه څه بل رنګه مقام راکوي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې افغانانو اخر شرم نه دی

د غلامۍ پیغور غلام راکوي

۱۳۷۵ جلال کوټ

دسمال

اخر دا څوک دی چې زموږ د چم جمال اخلي

د چا د تورسترګو رنګ د چا شین خال اخلي

یو خو به وي چې دغه دروند پیټی یې په ولو باروي !؟

څوک خو به خامخا زموږ د غرو وبال اخلي

د هغې پیغلې د بې وسه سترګو اوښکه شوم

چې زورور یې د ټوپک په زور دسمال اخلي

د سکندر غوندې مې سر هیڅا ته نه ټیټیده

عشق زورور دی له لاسو مې توره ډال اخلي

خدایه مهدي دې له دریم اسمان راولېږه نور

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

باج د سرو رانه د ژوند په نوم دجال اخلي

۱۳۷۵ خوګياڼي

پور

نن د کوم ښکلي ګلالي زلمي د مرګ په پور کې

يو ګلالۍ پېغله زموږ له کلي بدو کې ورې

خدايه ! له هسکه زموږ برخه شول د جبر کاڼي

لکه ږلۍ را نه تنکي غنم په وربو کې ورې

پرهر تېر يمه په ژوند مې ډګر نه دی پرېښی

ها چې له جنګه تښتي غشي خو په ډډو کې ورې

لکه مرغومی تل د اوښ په شا ټالۍ وهمه

د کوچۍ مينه يم هلمند ته مې په کډو کې ورې

قيامت

چې ښکلي ګورم خپلې شونډې خورمه

را کې دا يو خراب عادت پاتې دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د جبین په سر خو ډېر واوښتل

خو خلک وایي لا قیامت پاتې دی

درود

درود چې مې د عشق د پیغمبر په شونډو پریوته

څاڅکی مې جانانه د کو ثر په شونډو پرېوته

ټول غزل غزل شوم ترنم شومه سندره شوم

ښایي چې مې ګرد د خرٍ خیبر په شونډو پرېوته

زورٍ د بل تنکي د جنازې مې ژبه ګونګه کړه

کله مې چې نوم د خورٍ اختر په شونډو پرېووته

غرٍ وکړه څاروانه ! قافلې ته چې په ورو درومې

ګورې نه چې ترٍی مساپر په شونډو پرېوته

نوم دې و، خو مست و څه سرور خو په کې نغښتی و

جام غوندې مې ګرانه سر په سر په شونډو پرېوته

وینې وې پاړ پاړ وې خو رنګو په کې ټالی خورې

اور شو شو چې مې دا ترٍی نظر په شونډو پرېوته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اه! د چا سوالګري بې اسرې وړې ماشومې وو

درد شو څړیکه څړیکه د ((پرهر) په شونډیو پرېوته

ورکه شوه ښکلا د طبیعت په رنګینیو کې

پړک چې د خندا د خوږ دلبر په شونډو پرېوته

۱۳۷۷، مرغومی ، ۱٤ جلال اباد

ترنم

ستا د ښکلا لمبې لمبې څوانۍ که زور اخیستی

ماهم پر ځان باندې د ټول کلي پېغور اخیستی

ها چې زموږ د کلي ترخې ترې هم مخ پټوي

هغه زموږ د کلي منځ کې ځان ته کور اخیستی

د یکه زار په مستو مستو ترانو مینه

سندرې وسوي د شپانه ترنم اور اخیستی

چې یې ډالۍ ډالۍ مرګي زموږ کابل لیږل

د مرګي وېرې اوس تهران سره لاهور اخیستی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستا په سترګو د وينو پردې خوځې اوړي

سترګو مې ستا له سترګو ګرانې سور انځور اخيستى

۱۴، لړم ، ۱۳ ۷۶ جلال اباد

مرواريد

هديرې ته جنازه د کوم شهيد وړي

خدايه بيابه څوک د عشق د پير مريد وړي

د کابل د اضعر اه ! عرش ته روان دى

لپې لپې شکايت به له يزيد وړي

د جنت حورې اميل ورته ولاړې

ورته سره شالونه ځان سره ناهيد وړي

سوداګر دي د بارودو په بدل کې

د زړګي له بدخشان مې مرواريد وړي

مرګى

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکليه ! لږ و خانده سپرلی راوله

لږ په نڅا مې دا زړګی راوله

د خيال بلبله په هوا شه پسې

ياد د خواږه جانان موسکی راوله

کلاله رنګ مې د زړه وينې ورکړه

د يار منګی مې ګلالی راوله

زما د سترې سترې ژوند کتاب کې

يو باب ((د خپل ځان خونړی)) راوله

خاونده ياپې زموږ له کلي ورک کړه

يا دې پرديو ته مرګی راوله

۳۰ تله ۱۳۷٦ جلال اباد

د سندرو ژبه

لکه چې يوه وي د اوږدو اوږدو لښکرو ژبه

خدايه يوه مې کړې د لارې د مــــــلګرو ژبه

ورته به يې څه د ځواني مرګې ځوانی ساندې ويلې

ښه ده چې چا ته ياده نه ده د نښترو ژبه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شین توتي د ستونې ټپ د توپ بدغږ وواهه

ځکه یې نه ګرځي اوس هسې په خبرو ژبه

که مې دې درد ته د غزلو پټۍ جوړې نه کړې

رب مې دې وچه کړي په خوله کې د خبرو ژبه

کلونه وشول چې زموږ پر بام غومبر نه وهي

خاونده ګونګه شوه زمونږه د کوترو ژبه

پردی وطن پردی خبرې خدایه چیرې ولاړشي

چاته به یاده وي د سترو مســــــــــــــاپرو ژبه

پلۍ

راشي په کابل زړه کې مې پلۍ شي

خاندي د بارودو دود کې شکلۍ شي

میشت مې ځاې پرځاې د زړه دره کې شي

عشق له خپل واړه کورګي نه کلۍ شي

زه چې ورته پرخه پرخه وژاړم

دا دکمر ګل شي جل وهلۍ شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور غونډې مې سترګې پرې روښانه وي

کله مې له زړه نه اوس وتلی شي

هله به په سر هسکه شمله ورمه

داچې ټولو ښکلو کې ښاغلی شي

ما هم د ویر غېږې ته راپورته کړي

اوښکه شي ارمان شي غمځپلی شي

زیړ مازیګر

اوس هم شمله د هندوکش هماسې دنګه ښکاري

خو پښتنه کیږدۍ یې غېږ کې ړنګه بنګه ښکاري

د چا غرور چې تاویزو او کوډو نه ماتوه

هغه د شل منګیو میره اوس ملنګه ښکاري

موږ یې په سترګو کې نړی نړی ښایست لټوو

ښکلو ته هسې زموږ د زړونو دونیا تنګه ښکاري

د قاف دیوانو یې پر مخ وحشي نوکارې کښلي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرمونو ښاپیرۍ مو خود بدرنګه ښکاري

چې مې رنځورې هیلې وژني د طبیب په ګوتو

زما ددې عصر دښمن خو ډېر بې ننګه ښکاري

خړه شمله د سور سالو تر چنګه وبرېښیده

وایه اجمله ! چې اوس زېړ مازیګر څنګه ښکاري

بغدادۍ کوتره

خدای بښلي اسحاق ننګیال ته:

د مینې تور له رنګه تور کړم اوس مې تور خوښیږي

ستا له نرۍ نرۍ ښایست نه مې تور خال واخیسته

زموږ د یثرب خورما به نور د چا په غږ و ناځي

وخت خو زموږ د رنګ مسجد ځینې بلال واخیسته

د مرګ قاصد تیر شو په ګواښ زموږ له رنګ ګودره

د شعر د پېغلې له وربل یې د ننګ شال واخیسته

خلکو ویل د اموخته کوترو ښکار ګنا ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو چا زموږ د بغدادي کوتر وبال واخیسته

د خندا پېغله مې په شونډو هسې نه ژړیږي
وچو پاړو یې د ټوپک په زور دسمال واخیسته

نور به د خیال ریګزارو دښتو کې پرې ښنګه زغلي
د مرګ ډبرې یې د سپین اس د پښو نال واخیسته

شپول

ښوک مې په غېږه کې راټول ونېوه
که مې له لمره چاپیر شپول ونېوه

خدایه له سترګو یې سرور وریږده
ورته مې خود د زړه کنډول ونېوه

دا خو د نور له غېږ خالي لاس راغلم
چې تور ماښام ته مې کچکول ونیوه

ستا د خندا ښومره یاغي لښکر وو
د زړه وطن یې رانه ټول ونېوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه ! باران کړه کنه ورژېده

تندي د غره داړخ غاټول ونېوه

څه شول ، زمونږ د اتڼ ژني څه شول

چا غنیمت کې رانه ډول ونېوه

۸ ، زمری ، ۱۳۷۷ خوګیاڼي کنډۍ

لــــــــو

لو کې د لوګرو په ملا ماته شوه

لخته وه ملګرو په ملا ماته شوه

ړنګه شوه ها دنګه ځواني ړنګه شوه

چوپ شوه له سندرو په ملا ماته شوه

ښایي شپون په زیر کې نغمه ونېوه

ځانګه د ګورګورو په ملا ماته شوه

خدایه چې تري شین ګرۍ ټوټې نه شي

لویږي په ډبرو په ملا ماته شوه

زوره ستا د تبر فولادي څوکه

زمونږه د نښترو په ملا ماته شوه

ستا د تومت توره که تیره وه خو

زمونږ د عشق د زغرو په ملا ماته شوه

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library